

Trodne
PENIAZE

ANGELINA M. LOPEZ

Vydal Slovenský spisovateľ, a. s.
Miletičova 23, 821 09 Bratislava 2
E-mail: info@slovenskyspisovatel.sk
www.slovenskyspisovatel.sk
Zodpovedná redaktorka Hana Brunovská
Tlač TBB, a. s., Banská Bystrica

Z anglického originálu Lush Money, ktorý vyšiel
vo vydavateľstve Carina Press, Toronto, Ontario, Canada 2021,
preložila Denisa Jahičová.

*Tento príbeh je fikcia. Všetky mená, postavy, miesta a udalosti
sú výplodom autorkinej fantázie alebo súčasťou vymysleného príbehu.
Akákoľvek podobnosť so skutočnými miestami, udalosťami a žijúcimi
či nežijúcimi osobami je náhodná.*

Copyright © 2019 by Angelina M. Lopez

All rights reserved

Translation © Denisa Jahičová 2022

Cover Art © 2019 by Harlequin Enterprises UCL

Cover Photo © Getty Images

© 123RF

Slovak Edition © Slovenský spisovateľ, Ltd, 2022

ISBN 978-80-220-2396-2

*Venujem Petrovi,
ktorý nikdy neprestal veriť.*

Január: Prvý večer

Mateo Ferdinand Juan Carlos de Esperanza Santos – „zlatý princ“, jediný syn kráľa Felipeho a dedič maličkého kráľovstva Monte del Vino Real na severozápade Španielska – mal špinu za nechtami, v zadnom vrecku vetvičku viniča odrody *Tempranillo FOS 02* a cítil pálčivé nutkanie utrieť si blato z topánok do bieleho koberca pod nohami. Ale neurobil to. Pod pozorným dohľadom výkonného asistenta, ktorý si ho nesúhlasne premeriaval v stoji od vysokého stola, Mateo zdvihol špičky špinavých topánok, aby sa opieral o ošúchané podrážky, a ukryl zaťaté päste s bielymi hánkami v záhyboch trička s logom Kalifornskej univerzity v Davise. Usadený na bielej pohovke úplne znehybnel a zhlboka dýchal; jedine tak zabránil, aby sa nevyrútil z miestnosti a neušiel pred týmto bláznovstvom. Do čoho ho to otec, doriti, namočil?

Z asistentovho notebooku sa ozvalo tiché cinknutie. Muž venoval Mateovi najmenší úsmev. „Môžete vstúpiť dnu,“ oznámil mu, ponáhlal sa k chrómovo-skleneným dverám a s rozmachom otvoril jedno krídlo. Zdalo sa, že teraz, keď si asistent pomaly a zdĺhavo premeriaval Mateove zaprášené džínsy a tričko, bola hlina na topánkach posledné, čo ho trápilo.

Mateo v duchu cítil, akoby ho jeho *niñera* pleskla po hlave, lebo si z nej pri vstupe do kancelárie nezložil bejzbalovú čapicu. Momentálne však nebol ochotný sňať si ju, tak ako nebol ochotný prezliecť sa, keď sa pri jeho laboratóriu zjavila limuzína a v ušiach mu zvonili otcove výkriky, prečo Mateo nemôže odmietnuť túto ponuku.

Dvere z mliečneho skla sa za ním zavreli a ocitol sa v rohovej kancelárii so závratne vysokým stropom, ktorá pôsobila rovnako kráľovsky ako ktorákoľvek trónna sála. Z okien od podlahy až po strop sa naskytl výhľad na Coit Tower na západe, Bay Bridge na východe a tmavnúce kopce San Francisca medzi nimi. Blikajúce svetlá mesta sa v tme, ktorá sa znášala na okolie, ligotali ako nájdené šperky a výhľad skrášľoval bielu kanceláriu s bledým drevom, vankúšmi z umelej kožušiny a akrylovými odkladacími stolíkmi. Pracovňa na vrchole päťdesiatpäťposchodovej budovy Medina pôsobila honosne, seabedome. Žensky. A prázdno.

Prechádzal sa po ružovej záhrade Bieleho domu s americkým prezidentom, potriasol si ruku s britskou kráľovnou a kľačal v hline s najlepšimi burgundskými vinármi, ale uprostred tejto prázdnej luxusnej kancelárie stál ako somár, nevedel, kam si sadnúť, ako má stáť alebo na koho nakričať, aby sa dostal z tejto *situación idiota*.

Dvere ukryté v stene zo svetlého dreva sa otvorili. Vyšla z nich žena, utierala si ruky.

Preboha, nie.

Pri pohľade naňho prikývla, dvojité brada sa jej rozhojdala a odhodila papierovú utierku do koša v kúpeľni. „Usaďte sa, *príncipe* Mateo. Pripravím Roxanne na váš rozhovor.“

Samozrejme. Samozrejme, že Roxanne Medinová, zakladateľka a výkonná riaditeľka Medina Now Enterprises, nebola šesťdesiatnička so širokým pásom v lekárskom sterilnom odevu. Ale čo myslela tým „pripraviť“ Roxanne...?

Aha.

Zdravotná sestra sa naklonila cez krehký stôl v japonskom štýle a otvorila notebook položený na okraji. Stisla tlačidlo a na obrazovke sa objavila žena. Alebo aspoň vrchná časť ženskej hlavy. Žena v okuliaroch s čiernymi rámami sklápala zrak a čosi si zapisovala do poznámkového bloku.

Za balkónovými dverami za ňou sa črtal slnečný tropický deň. Mateo sa v duchu zasmial nad touto fraškou a sadol si do koženého kresla oproti obrazovke. Roxanne Medinová sa očividne neunúvala obťažovať osobným stretnutím s mužom, ktorého si chcela vziať.

O dve minúty sa už nesmiel. Ani naňho nepozrela. Len si ďalej čmárala a on mohol hľadiť iba na palmu, ktorá sa za ňou kývala, a cestičku v jej tmavých, lesklých vlasoch.

Pozrel na sestričku. Tá mu pohľad opätovovala s neprítomným výrazom. Už dvakrát si odkašľal.

Doriti s tým. „Prepáčte,“ začal.

„Helen, zdá sa, že princ má trochu sucho v krku.“ Roxanne Medinová konečne prehovorila, no ani nezdvihla oči od papierov. „Mohla by si mu priniesť pohár vody?“

„Samozrejme, madam.“

Keď zdravotná sestra zamierila ku karafe, Mateo sa rýchlo ozval: „Nepotrebujem vodu. Snažím sa zistiť...“

Roxanne Medinová zdvihla k obrazovke jeden útlý

prst. Bez toho, aby k nej vzhliadla, pokračovala v písaní. Bez slov či akéhokoľvek zvuku ho Roxanne Medinová umlčala a Mateo – najlepší vo svojom odbore, vedúci laboratória, prekliaty *príncipe* – jej to zo šoku a z úžasu, že sa k nemu takto správa iná ľudská bytosť, dovolil.

On sa k ľuďom takto nikdy nesprával.

Chcel vstať, vybehnúť z miestnosti, keď sa mu pod nosom zjavil pohár s vodou. Zrazu mu ktosi vytrhol z hlavy vlas.

„Au!“ zjokol, otočil sa a zagánil na sestričku s neústupčivým výrazom, ktorá v prstoch držala svetlohnedý vlas.

„Fantastické. Vidím, že ste začali s testami.“

Mateo sa otočil späť k obrazovke a odsunul si pohár s vodou, aby videl na ženu, ktorá sa konečne uráčila mu prihovoriť.

„S testami?“

Bola nádherná. Samozrejme, že bola nádherná. Keď máte k dispozícii miliardy dolárov, môžete vyzeráť, ako chcete. Roxanne Medinová mala nebesky modré oči, plný dekolt, šťavnaté pery, dlhé a lesklé čierne vlasy. Na rozpixelovanej obrazovke nedokázal rozoznať, koľko z jej krásy je skutočnej a koľko falošnej. Ani jej štylista si zrejme nepamätá, čo všetko botoxoval, predlžoval a implantoval.

Napriek tomu mu vyrazila dych. Mateo rýchlo zavrel ústa.

Jej pomalý, zmyselný úsmev mu dal najavo, že si všimla, ako na ňu vyvažuje oči.

Mateo sa zamračil, keď si Roxanne Medinová nadvihla jemné čierne okuliare na čítanie a namierila naňho spaľujúce modré oči. „Tieto testy sú len formalita. Otes-

tovali sme vášho otca a sestru a nenašli sme nijaké genetické prevkapania.“

„Výborne,“ odvrkol s kamennou tvárou. „Tak prečo testujete aj mňa?“

Zvraštila elegantné obočie. „Nevysvetlil vám to váš otec?“ Vo véčkovom výstrihu hodvábnej slonovinovej blúzky sa jej na bledej pokožke zaleskol drobný zlatý krížik. „Testujeme vás, aby sme odhalili všetko, čo by mohlo zo zlatého princa urobiť menej než ideálny exemplár na moje oplodnenie.“

Madre de Dios. Otec sa teda nepomiatol. Táto žena si naozaj mienila kúpiť princa a kráľovské dieťa. Kráľ ho v živote zoznámil s viacerými morálne skazenými ľuďmi, ale táto žena... Zo šoku ho vytrhla ihla, ktorá mu prenikla do bicepsu.

„*Joder!*“ skríkol Mateo a otočil sa. Z ruky tesne pod rukávom trička mu trčala ihla. „Prestaňte!“

„Nehýbte sa,“ napomenula ho diabolská slúžka bez emócií, akoby kradla niečiu krv na nechcené testy každý deň.

Nechcel však riskovať, že sa ihla zlomí, kým ju má v ruke, a tak sa prestal hýbať, no zagánil na obrazovku. „S ničím z tohto som nesúhlasil. Prišiel som z jediného dôvodu – odmietnuť vás.“

„Kráľ sľúbil...“

„Môj otec toho veľa nasľubuje. Len jeden z nás je dosť hlúpy, aby mu uveril.“

Zložila si okuliare a pri tom pohybe sa jej rozvírila záplava vlasov okolo krku. Pomaly sa zaklonila na stoličke. Zlatý krížik sa opäť skryl za blúzku. Civela na Matea rovnako, ako keď sa on pozerá na spodnú stranu listov viniča, aby zistil, čo rastlina potrebuje.

Napokon prehovorila: „Odpusťte mi. Zjavne sme za-

čali zo zlého konca. Myslela som si, že súhlasíte.“ Matea zaujal jej hrdelný, mierne chrapľavý hlas. Uvažoval, či to spôsobila pásmová choroba po presune do tropickej krajiny, kde sa nachádzala, alebo tak znie jej hlas vždy. „Vedím nadnárodnú spoločnosť, niekedy sa ponáhľam do cieľa a zabúdam na čarovné slová ‚prosím‘ a ‚ďakujem‘. Helen, ospravedlň sa.“

„Mrzí ma to,“ utrúsila Helen okamžite. Potiahla však za piest a vtiahla do ampulky Mateovu krv.

Zaťal zuby a nevraživo pozrel na obrazovku. „Ktorý človek, čo si váži sám seba, by za peniaze splodil dieťa s neznámou ženou?“

„Praktický človek s kráľovstvom v ohrození,“ odvetila miliardárka Roxanne Medinová premyslene. „Za moje peniaze si môžete kúpiť čas. To je to, čo potrebujete, aby ste zachránili svoju potápajúcu sa loď, pravda? Potrebujete viac času na vývoj odrody *Tempranillo Vino Real*?“

Mateovi stuhla krv v žilách; uvažoval, či sestra Ratchedová vidí, ako mu tuhne, keď ju z neho odsáva. Mlčky zdvihol bradu, keď mu Helen nalepila na ruku náplasť.

„Táto dohoda vám môže zabezpečiť čas, ktorý potrebujete,“ pokračovala miliardárka a jej hlas znel vábivo. „Moje peniaze môžu udržať váš ľud solventný, kým nevyсадíte svoj nový vinič.“

Sedela pred ním, cudzinka v tropickej vile, a vyhlasovala sa za spasiteľku kráľovstva, ktoré mal zachrániť Mateo.

Obyvatelia Monte del Vino Real, náhornej plošiny ukrytej medzi Picos de Europa v najsevernejšom kúte Španielska, po stáročia bohatli z luxusných vín vyrábaných z odrody hrozna *Tempranillo*, ktoré obľubova-

lo chladnú klímu. V posledných rokoch však zlé hospodárenie, klimatické zmeny, uprednostňovanie francúzskych a kalifornských vín vo svete a pochabá oddanosť Mateových rodičov kráľovskému životnému štýlu na úkor poriadneho vládnutia znehodnotili vinič, ktorý pestovali. Svet nadobudol dojem, že Monte „zaspalo dobu“. Nikto však netušil, že kráľovstvo je takmer bez prostriedkov.

Mateo pestoval vo svojom skleníkovom laboratóriu na Kalifornskej univerzite v Davise novú odrodu viniča *Tempranillo*, ktorej odolnosť a bezchybná chuť bobúľ mali priniesť kráľovstvu Monte del Vino Real kapitál. Jeho nový a vylepšený vinič alebo „klon“ – na počesť svojho ľudu ho nazval *Tempranillo Vino Real* – potreboval už iba pár rokov vývoja. Na získanie potrebného času dal Mateo dokopy dostatok finančných pôžičiek, aby mohol naďalej vyplácať svojich pestovateľov a majiteľov podnikov a aby sa jeho komunita ešte udržala na pokraji finančného krachu a nezrútila sa do záhuby. Vo svojom laboratóriu zaviedol bezpečnostné opatrenia, aby mu drahocenný vinič neukradla konkurencia.

No Roxanne Medinová mu teraz vraví, že všetko jeho úsilie – láskavosti, ktoré vyžadoval od tých, čo mu ich dlhovali, aby udržal chudobu v Monte v tajnosti, drahé bezpečnostné kamery, výber doktorandov, ktorých poznal a ktorým dôveroval – bolo zbytočné. Táto žena, ktorú doteraz nikdy nevidel, vyňuchala jeho tajomstvá a využila ich vo svoj prospech.

„To, čo sa stane alebo nestane s mojím kráľovstvom, s vami nemá nič spoločné,“ precedil cez zaťaté zuby a nahnevane zagánil na obrazovku počítača.

Odložila okuliare a zopla pred sebou štihle, jemné

ruky. „Nemusíme to komplikovať,“ trvala na svojom. „Jediné, čo od vás chcem, sú tri večery mesačne.“

Odfrkol si. „A vydať sa za mňa.“

„Áno,“ prikývla. „Kráľ dal Monte viac než dosť kráľovských bastardov, nemyslíte?“

Kráľ. Jeho otec. Muž, ktorého bezhraničná túžba byť vnímaný ako bohatý medzinárodný plejboj vyprázdnila kráľovskú pokladnicu. Panovník, ktorý každý týždeň vymýšľal plány na rýchle zbohatnutie, čo by ho bez Mateovho ustavičného dohľadu a zasahovania stáli pre jeho chamtivosť pôdu, ľud a tisícročné dedičstvo celého Monte.

Mateo by sa nemal čudovať, že otec bez okolkov predá svojho syna a vnuka tomu, kto ponúkne najviac.

„Žiadam len tri večery mesačne po jeden rok,“ pokračovala Roxanne Medinová. „Na konci roka sa s vami ‚rozvediem‘...“ úvodzovky naznačené vo vzduchu jasne dokazovali, že ich „manželstvo“ by bola fraška, „... a vyrovnám sa s vami tak, ako som načrtla vášmu otcovi. Bez ohľadu na úspech vášho viniča bude o váš ľud postarané a nikdy nebudete musieť zvažovať možnosť, že by ste svoje kráľovstvo premenili na americký zábavný park.“

To bola ďalšia prísne tajná dohoda, o ktorej Roxanne Medinová nemala vedieť: americká turistická spoločnosť chcela odkúpiť polovicu Monte a vybudovať tam zábavný park pre bohatých Američanov, nech môžu zažiť svoje kráľovské fantázie naživo. Zdroj týchto informácií bol však v tomto prípade jednoznačný; otec sa denne vyhrážal následkami, ak Mateo nepodpíše potrebné dokumenty tejto dohody.

V priebehu troch mesiacov, odkedy sa Mateo vyrútil z obchodného stretnutia a nazúril tým otca a ľudí z ame-

rickej turistickej spoločnosti, jeho IT pracovník zaznamenal prudký nárast pokusov o hackerské útoky na počítače v Mateovom laboratóriu. A podľa bezpečnostnej spoločnosti došlo k dvom pokusom o vlámanie do jeho bytu.

Miliardárka Roxanne Medinová mohla byť pokojne diablica. No aspoň pred ním v otázke svojho snorenia a špehovania nič neskrývala.

Ale splodiť s ňou dieťa? Svojho dediča? Dieťa, ktoré bolo ešte pred hodinou iba vzdialenou predstavou, čo sa raz stane skutočnosťou, rovnako ako svadba a smrť? „Takže s vami mám splodiť dieťa a potom... čo? Len tak vám ho odovzdať?“

„Nepovedal vám kráľ...? Samozrejme, že ho uvidíte. Dieťa potrebuje dvoch rodičov.“ Neodbytnosť jej chrapľavého hlasu prinútila Matea sústrediť sa na obrazovku. Miliardárka si preplietla prsty pred notebookom, modré oči upierala naňho. „Dohodneme sa na striedavej starostlivosti. Už sa nebudeme musieť vídať, ale k dcére budete mať povolený taký prístup, na akom budete trvať – akokoľvek často či zriedkavo ju budete chcieť vidieť.“

Prehodila si dlhé čierne vlasy cez plecia a naklonila sa bližšie k obrazovke. Mateo si opäť všimol drobný zlatý krížik na jej pokožke.

„Vaše IQ je stopäťdesiatdva, moje stotridsaťosem a ani jeden z nás nemá v rodine chronické choroby. Môžeme vytvoriť výnimočné dieťa a poskytnúť mu bezpečie, istotu a rozprávkový život bez ťažkostí. O túto zodpovednosť by som sa nepodelila len tak s hociakým; poriadne som si vás preverila. Viem, že z vás bude dobrý otec.“

Mateo sa celý život stretával s manipuláciou. Matka

sa rozplakala a rozzúrila, potom ho objala a pohladkala. Otec mu kúpil šteniatko labradora a neskôr Matea prinútil, aby celý víkend klamal, kde sa nachádza. Pozrieť človeku do očí a utrúsiť kompliment úprimne od srdca je jednoduchý trik, ktorý sa skrýva vo vrecku každého majstra manipulácie.

A predsa bolo na dieťaťi, ktoré opísala, niečo, čo ho lákalo. Vždy chcel byť vo všetkom lepší než jeho otec.

Sestrička položila pred Matea zmluvu a pero. Zahľadel sa na ružovozlaté luxusné plniace pero značky Mont Blanc.

„Viem, že je to netradičné,“ pokračovala Roxanne, „no tento krok nám obom prinesie výhody. Vy získate životný priestor pre svoju prácu a finančné zabezpečenie pre svoj ľud a ja manželské dieťa, ktoré bude mať otca, bez... nuž, bez zbytočných nepríjemností so všetkým ostatným.“ Odmlčala sa. „Sám predsa poznáte emocionálnu záťaž nešťastného manželstva lepšie než väčšina ľudí.“

Mateo by sa pri tej poznámke najradšej naježil, ale jednoducho na to nemal energiu. Aféry a prudké hádky jeho rodičov plnili stránky bulvárnych novín dávno predtým, než sa narodil. Na zhromaždenie týchto informácií miliardárka rozhodne nepotrebovala použiť svoju elitnú skupinu špiónov. Pripomenula mu však vlastné zriedkavé úvahy o manželstve. Presnejšie to, že sa nikdy nechce oženiť.

No keby sa nikdy neoženil, kedy by splodil dediča?

Mateo precitol zo zamyslenia a sústredil sa na ňu. Pozorovala ho. Videl, ako jej oči pomaly putujú po obrazovke, ako si ho premeriavajú, a pripadal si ako voyeur a exhibicionista zároveň.

Zahryzla si do plnej spodnej pery a potom mu veno-

vala úsmev plný prísľubu. „Ak mám byť úprimná, *prín-
cipe*, vaše postavenie a chudoba nie sú jediné dôvody,
prečo som si vás vybrala. Ste... fascinujúci muž.
A obaja sme zaneprázdnení, venujeme sa svojej práci
a nedostáva sa nám toľko sexu, koľko by sme chceli. Už
teraz sa teším na tie tri večery mesačne.“

Slovo „sex“, ktoré vyšlo z jej šťavnatých pier, vyslovene
tým zamatovým hlasom, prinútilo Mateovo libido
spozornieť. Presne tak. Nasledujúce mesiace bude se-
xovať s týmto zvodným stvorením.

Naklonila hlavu, husté čierne vlasy jej ovisli na jed-
nu stranu a odhalili bledý krk. „Premýšľala som nad na-
šími spoločnými večerami a nocami v posteli.“

Pred očami sa mu ihneď zjavil pálčivý obraz ele-
gantnej krivky jej krku, keď jej zaborí ruku do vlasov,
a rýchlo od nej odtrhol zrak. Vyzrel von oknom na mes-
to. *Bože*. Mala pravdu, už dávno s nikým nespál. A prá-
ve teraz naozaj nepotreboval, aby hlasoval aj jeho
penis.

Z jej úst to znelo tak jednoducho.

Jej peniaze by mu poskytli väčšiu finančnú istotu
a rozhodne by prekonal jeho vlastný plán udržať sa tri
roky na pokraji priepasti, ktorý ho už teraz oberal
o spánok. Mateo mohol vysadiť odrodu *Tempranillo
Vino Real* a profitovať z nej do troch rokov iba v prí-
pade, že by všetko šlo ako po masle – nesmeli by na-
stať nijaké komplikácie s jej vývojom ani zlé vege-
tačné obdobia. Matka príroda mu to nemohla zaručiť.
Jej dohoda by tiež zabránila otcovi prijať drastickej-
šie opatrenia. Šanca, že sa mu konečne odmlčí tele-
fón a e-mailovú schránku nebude mať plnú pochyb-
ných plánov ako vtedy, keď otec navrhol ukoristiť si
hlavný zavlažovací zdroj Monte a stáčať vodu do fliaš,

aby mohli predávať „kráľovskú vodu“ s podobizňou kráľa na etikete, bola takmer dostatočným dôvodom na podpísanie ponúkanej zmluvy.

Mateo odmietal pridať do kolónky výhod „pravidelný sex s nádhernou ženou, ktorá sa naňho pozerá ako na lízanku“. Nenechá sa vodiť za penis ako jeho otec.

A to dieťa; jeho vzdialený, bájny dedič? *Príncipes y princesas* z Monte del Vino Real sa ženili a vydávali pre zisk dávno predtým, ako to vymyslela Roxanne Medinová. Nevedel, aká bude matka, ale to sa dozvie v priebehu spoločne stráveného roka. A ak by počas neho zistili, že sa k sebe nehodia... určite by túto dohodu zrušila. Po počiatočnom šoku sa mu teraz zdala rozumná.

Rozhodol sa sústrediť na svoje vyššie ideály a neisté odôvodňovanie, zdvihol pero a podpísal sa.

Zdravotná sestra tresla na stôl prázdny plastový pohár s viečkom.

„Čo to...?“ zhrozil sa Mateo.

„Len posledný test,“ vysvetlila Roxanne Medinová veselo z obrazovky. „Nebojte sa. Helen dala do kúpeľne pár časopisov. Stačí, ak tam necháte pohár, keď skončíte, a ona si ho vyzdvihne.“

Akékoľvek nádeje na rozumnú budúcnosť sa rozplynuli. Roxanne Medinová očakávala, že sa urobí do pohára, zatiaľ čo bude táto ohavná babizňa čakať za dverami.

Vstal a zovrel pohár tak silno, až mu obeleli hánky. Odvrátil sa od stola. Doriti s tým. Aspoňže je jeho ľud v bezpečí. Pred hodinou sa s rukami zaborenými v hline nádejal, že tvrdou prácou a ušľachtilými úmyslami dokáže svoje kráľovstvo zachrániť. No pokojne by preň padol na vlastný meč, keby musel.

Alebo si ho vyhonil.

Trápila ho však posledná otázka a musel ju položiť žene, ktorá odteraz držala v štíhlych prstoch jeho osud. „Prečo?“ spýtal sa chrbtom k obrazovke; to jediné slovo mu vyšlo až z hĺbky hrude. „Naozaj, prečo?“

„Čo prečo?“

„Prečo ja?“

„Lebo ste dokonalý.“ V sýtom hlase jej začul ne-skrývanú radosť. „A ja vždy vyžadujem dokonalosť.“

Január: Druhý večer

Nasledujúci večer Mateo opäť čakal v prepychovej miestnosti s ďalším z Roxanniných prisluhovačov, znovu v džínsoch, tričku a šiltovke. Prihodil aj sako, no inak sa rozhodol obliecť na toto údajné prvé rande pohodlne.

Rozzúrene pozrel na hodinky – meškala štyridsaťpäť minút – a zamračil sa na právnika, ktorý šuchotal papiermi za stolom hotelového apartmánu v štýle budoáru. V duchu si gratuloval, že sa na toto poníženie, na najhoršie prvé rande v živote, nevyobliekal parádnejšie.

Celý deň sa presviedčal, že dokáže znormalizovať ich šialenú dohodu. Myslel si, že ju vyzdvihne v hoteli Fairmont z izby, ktorej číslo mu poslala, zájdu spolu na večeru a tam ako rozumní dospelí ľudia prediskutujú detaily svadby a sexu dvoch cudzích ľudí. Podnikol by tak prvé kroky k spoznaniu ženy, ktorá chce byť matkou jeho dieťaťa.

No keď Mateo zaklopal na dvere novomanželského apartmánu v hoteli Fairmont, otvoril mu Afroameričan s tmavými vlasmi popretkávanými šedinami. William LaPierre, Roxannin hlavný právny zástupca, predstavil sa a požiadal Matea, aby podpísal ďalšie dokumenty. Teraz sa zdalo, že spokojne čaká. Mateo sa usadil na opier-

ku luxusnej fialovej zamatovej pohovky a kypel v ňom hnev. Teraz, keď sa ocitol na výplatnej listine Roxanne Medinovej, zjavne očakávala, že aj on si na ňu s radosťou počká.

„Prečo to robí?“ spýtal sa Mateo, noha mu nepokojne poskakovala a prebodol právnicka pohľadom.

„Pane?“ Starší muž naňho priateľsky pozrel ponad okuliare so striebornými rámami.

„Prečo chce toto manželstvo? Dieťa. S niekým, koho nepozná. Prečo jednoducho nezájde do spermobanky?“

Advokát sa naňho usmial s väčším súcitom, než by Mateo očakával od zamestnanca spoločnosti Medina Now Enterprises. „To by ste sa mali opýtať priamo slečny Medinovej, nemyslíte?“

„*Por supuesto*. Opýtal by som sa jej, keby tu bola,“ zavrčal Mateo. „Ale nie je a vy áno. Prezradte mi niečo.“

William sa oprel na koženej stoličke a preplietol si prsty na okrúhlom bruchu. Nakoniec sa opýtal: „Viete o nej veľa?“

Mateo podráždene pokrčil plecami: „Viem iba to čo google.“

Hodiny gúglenia počas bezsenných hodín minulú noc mu umožnili pochopiť „značku“ Roxanne Medinovej. V každom článku sa spomínalo jej detstvo v chudobe, malé mestečko v Kansase, odkiaľ pochádzala, neprítomný otec z Mexika a slobodná matka. Jej osud sa zmenil, keď získala plné štipendium na Princetone. Mateo znovu a znovu nachádzal príbeh o tom, ako dvadsaťjedenročná žena odišla z trávnikára pred Nassau Hall, kde práve doštudovala, a vtrhla na stretnutie investorov o päť ulíc ďalej. S diplomom v ruke prinútila miestnosť plnú mužov, aby jej pomohli kúpiť upadajúcu online spoločnosť predávajúcu fitness oblečenie.